

REGÉLŐ.

PESTEN csötörtökön augusztus 6^{kán} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. A' szerkesztői hivatalban évnegyedenként 's képek nélkül is válthatni példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

Töredékek egy philhellen-zászlóalj történetéből.
(Folytatás.)

Bár nagy volt is Anatolikóban a' hadsereget elhagyó henye Görögök sokasága; de ahhoz képeest Missolunghi olly vásárhoz hasonlita, mellyben csak erőködve lehet az embertömegben keresztül hatni. Szigetbeliek, Moreoták, Epiroták, minden törzsokebeli Görögök legtarkább egyvelegben forgottak itt, 's jártak keltek szép fegyvereikkel. Leginkább a' kapitánok törekedtek egymást felülmulni gazdag fegyveri ékességökkel, mellyekkel felczifrázva, 's pipázva fitogtaták naponként magokat az utszákon 's vásáron. Válogatott idvezlésekkel köszöntötték egymást a' két vagy többféle kapitánóságok tisztjei, ha szemközt találkoztak, mintha valami udvari czerimoniára voltak volna rendelve; 's ha ezen magok viselete egy részről egészen a' nevetséges oldalig terjedett, más részről boszantó képtelenség volt, minthogy azon tehetetlenségre, 's buja munkatlanságra emlékeztetett, mellyben ezen emberek csak tobzódtak, 's a' mellett még el is bizták magokat. Minden kávéház szüntelen úgy tele volt, hogy az ajtó küszöbéig is alig lehetett lépni. Az utszákon és szabad térségeken a' Görögök mesterséges szökőkutakat csináltak bádogg medrekben, mellyeknek viz-sugaraik csörgetyűkkel megakadt apró kerekerekekre hullottak, 's csengő muzsikát eszközöltek. A' vízmedrek virágkoszorúkkal valának ékesítve, 's citrommal és narancsokkal körül rakva. Azon medrekből, mellyekbe a' víz amonnan lefolyt, több körülálló árosok mindenféle citromos vizet merítették, mellyel magát kiki enyhithette. Ugy tetszett, mintha itt örök innep tartatnék, mintha görög ország szabadságát az itt kérkedve kószáló herék vívták volna ki. Legalább az itt levők legkevesebbé sem állottak hátrább az Anatolikioknak hazugságaik erejére 's bőségére nézve.

A' henyén futkározó Görögök száma naponként nevedek annyira, hogy Missolunghi már nem adhata valamennyinek szállást, 's több kapitánóságoknak városon kívül kellett tanyázni. Ezek mind elfutottak a' hadseregéből, 's ezredjeket vagy zászlóaljakat cserben

hagyták. A' mennyin vissza tértek, annyi új hazugságok jöttek forgásba, melyek végre minden hitelüket elveszték. Egyszer csak Kolokotroni Janny, kiről és serege felől igen sokat vártunk, érkezék-meg, 's Patrásba evezett által atyjához. Jatrakos, ki már a' közbeszédben is csak kérkedőnek nevezteték, azt beszéle, hogy vitéz seregével tetemes győzelmeket nyert, 's a' philhelleneket minden szükségessel ellátva hagyá-el. „De — kérdém — miért nem folytatá tehát győzelmi pályáját, 's miért voná magát vissza? — „„Engem — úgy mond — fontos ügyek készítenek Moreába, hol jelenlétemre nagyobb szükség van, mint a' hadseregénél.“ — Csak ugyan tetemes czivódás is támadt Odysseus, Kolokotroni, és a' kormány között, mely, bár mennyire titkoltatott is, végre még is nyilvános lön. — A' Kolokotroni és kormány közt támadott egyenetlenség idejében történt, hogy Odysseus a' thermopylákat megnyitá, magát Athenába vissza voná, 's 40.000 Törököt sértetlenül engede maga mellett elillantani. Az alatt, míg ezek az Isthmus és Corinth városa felé nyomultak, Kolokotroni a' kormányt üzé-el Argosból, 's magát Diktatornak hirdeté. Már most az Isthmus (földszoros) mellett szemben állott a' Törökökkel. Mindjárt első megtámadásakor vissza veretteték, 's kénytelen hátrálni. A' Törökök Corinth felé rohannak, 's a' Görögök által sem eleséggel sem hadiszerrrel fel nem készített 's ez okból cserben hagyott Akropolist elfoglalják. Mig ez történik, Odysseus a' Thermopylákat ismét elzárja, mert kiszámítá, hogy a' Törökök minden tábori eleség nélkül Moreában sokáig nem tengődhetnek, sőt kénytelenek lesznek magokat vissza vonni. A' következés megmutatá, hogy véleményében nem csalatkozáék.

Azonban véletlenül minden felől iszonyú megverettetésekről jöttek hírek, melyek szerint minden el volt vesztve. Egy szuliota pap Missolunghi utszájin naponként jaj szókkal becsmérelte földijeinek buja munkátlanságát. Ha azután penitencziát hirdető beszédjeiben intésekre tért, 's a' haza szükségét borzasztóan festé, a' vallás és szabadság veszedelmét előterjeszté, 's lelkesedve szólítá elő a' hajdani görög hősek árnyékait, ekkor a' Görögök örömet hallgaták ugyan őt, de azért henye életmódjokban legkevesebbé sem engedék magokat háborgattatni. — Végre a' katonák már a' város Ephorusainak is terhőkre valának, 's ezek, hogy velek megunassák a' Missolunghiban tartzkodást, minden kávéházat, boros pinczét, 's boltokat bezárattak. De hijában! a' hősek erőszakkal feltörék azokat, 's egyik kicsapongást másikra halmozák.

Ezen időszakban hozattatott Missolunghiba Cyriakos holt teteme, ki Acheron mellett vitéz serege előtt esett-el; a' test alig vitették szárazra a' hajóról, az asszonyok azonnal minden utszán

jajgatni kezdenek ; a' szuliota pap is előrohan, és dörgő szavakkal szállítja-fel boszúra a' népet, 's háromszoros jajt kiált a' henyélőkre.

A' valóban szivreható jelenet a' Görögöket is megillette, 's a' gyülekezetben mély csendesség uralkodék ; de csak hamar terhökre lön hibájoknak elismerése, 's ezt tobzódással, kiáltozás és hangos kaczagással igyekeztek megtompítani. Erre a' penitenciát prédikáló 's megutált papot örülnék nevezék, nyilvánosan annak hirdeték, 's megparancsolák, hogy távozzék-el onnan. De ő csendesesen megállván így szólla: „Öljetek-meg, ha akartok ; szaggassatok széjjel, ha vérszomjatok vágyik utánam ; az igazság mégis örökké fenn marad. Valóban a' felséges Mindenhatóra mondom, ki mindnyájunk bírāja, a' ti sorsotok el van határozva. Hellas egész emberfajának el kell vesznie, 's még csak árnyékokot se fog látszani. Így olvasám szent könyveinkből, 's a' ti alávaló tetteitekből!“ Ő elhallgatott, a' Görögség pedig hangos hahotára fakadott. Egy öreg Görögné a' sokaságon keresztül törvén hozzá suhant, megcsókolá ruháját, 's kivezeté a' zsbongók közül.

3. Peta melletti ütközet.

Julius 15-ke 's 16-ka közötti éjjel megtölt a' hold, 's varázsvilágában, mellyet az egész vidékre hintett, csendesesen 's innepiesen csillogtak-fel hozzánk a' rónaság jól ismert tárgyai. A' philhellenek nagyobb része még mély 's édes szunnyadásban nyugvék, erőt szíván abból magokba ama nagy napi munkára, melly reájok várakozék. Ekkor megnyílnak Arta kapujai, 's a' fehérén csilámló Albaniak sűrű csapatjai tolongtak-ki belőlek. Norman general ébren volt, felkölté a' többit is, meginté őket, hogy erősen tartanának amaz ön magok által választott jelszóhoz, hogy dicső győzedelmért vagy halálért főgnak vivni. Ekkor lovára ült, 's minden őrhelyet megjárt. Az ellenség előttünk terjedő dombok hosszában a' Kombotiba vivő ut felé nyomult, 's ezt számos osztályokra feloszolva foglalá-el. Mások Arta partjain Plaka felé tartottak. Két órakor, midőn már szürkülni kezdett, minden előttünk terülő dombon és síkságon ellenség állott. Végre felkelt a' nap, 's forró sugariban a' mieink és ellenség fegyverei csillogtak. Körülöttünk minden csendes vala, de annál hangosbban dobogott a' sziv mindenki melljében.

Az ellenség tömege lassanként félhold formába fejledezett, melly hatalmas karjait a' peta-i domb körül kezdé terjeszteni, az alatt pedig egész bátorságban 's halkal közelített a' faluhoz. Négy óra tájban az ellenséges gyalogság hat száz lépésnyire közelített a' philhellenek tábornszemeihez (Vorposten), 's hangos allah - kiáltozás közt süté-ki puskáját a' hegy töve felé. Mivel pedig a' philhellenek rövid csőveik csak közel távulságban lehettek foganatosak, tehát az

ellenségnek első idvezlése nem viszonoztatott. — Ez tehát álmélkodva megszünteté allah-kiáltásait; de azután (hihetően olly véleménynyel, hogy az alsó hegy katonával megrakva nincsen, mivel a' mi szikla sánczainkat a' különben is szirtes lejtőn megkülönböztetni nem lehetett) még erősebb irtózatossal lármával tódult előbbre. A' nagyobb hadsapatok észrevehetően éppen arra felé tartának, hol a' philhellenek állottak. Így jövének a' Törökök 100 lépésnyire hozzánk; de azon pillanatban, midőn a' hegy tövére lépni akarnának, minden sánczból öldöklő lövéssel fogadtattak, melly egy percz alatt százakat terített a' földre, és soraikban nagy zavart okozott. A' megtámadók újabb sereget vonának magokhoz, 's már a' másodszori dühös megtámadásnál 2—3000 ember rohant sánczainkra. A' philhellenek hallt 's veszélyt szórtak csekély veszteségek mellett a' sűrűn tóduló török csoportok közé, mellyeknek minden arasznyi földet sok vérről és számos holtakkal kelle megvásárlani. De már most az ellenséges gyalogság egész ereje hömpölygött meredeken emelkedő szikláinkra; a' philhellenek azonban folyvást tartó hidegvérűséggel védelmezék azokat. A' hegy alját már is sűrűn fedék a' Törökök tetei, pedig még legkisebb előmenetelre se tehettek szert. Ekkor a' hegy oldalára rohantak, hol egyetlen sziklatetőt védelmezett osztályával Chauvassaigne, egy 20 esztendősi ifjú, ki az előtt a' francia testőrség (gárda) hadnagya volt. Ez vala az egyetlen pont, melly ezen oldalon védetett.

Az ellenség zászlósa szokás szerint száz lépéssel előbbre ugrott, hogy zászlóját, mint védendő szentséget, földbe szegezze. De azon pillanatban, midőn ezt tenné, egy a' sánczból reálőtt golyó őt földre teríté, Chauvassaigne pedig vakmerőn ugrék-le a' sziklatetőről, megragadja a' félholdat, 's dicső prédájával ismét helyére mász-fel, még mielőtt az utána tolongó ellenség a' hallatlan merész rablás által gerjesztett bámulásából feleszmélhetne. Az egész tömeg annyira elbámult, hogy, mintha földhez szegezték volna, hirtelen megállapodék. Végre a' sokaság inkább dühös ordításhoz mint emberi kiáltáshoz hasonlító allah-lármával 's zajos iramlással rohan a' szikla felé. Az első megtámadás vissza veretik; a' második kettőztetett dühösséggel történik. A' philhellenek tapodtat se hátrálnak. Az ellenség már is kétszer mász-fel a' szirttetőre; a' mieink kétszer taszítják-le őt bajonettjaikkal. De úgy látszott, mintha mindenik holt Törökből más 10 Török támadott volna. Még talpon áll a' megsebesült Chauvassaigne, egy kezében tartván az elfoglalt zászlót, másikkban levő kardjával kétségbe esve védelmezé magát, mert már sokan elhullottak hős társai közül. Körül keríti őt az ellenség, 's a' zászlót ki akarja kezéből ragadni; de ő azzal is dühösen csapdos maga kö-

rül, míg egy török kés ketté metszi karja inait, 's egy kardcsapás éri fejét. Ó hanyatlik, előre esik, 's lebukása közben elcsonkult testének tetemével fedezi az elfoglalt félholdat.

Igy harczoltak a' mieink itt és minden sánczokban hasonló bátorsággal, de nem hasonló szerencsétlenséggel. Spiro, ki a' philhellenek előoldalán vitézül viaskodék csapatjával, miután övéinek nagyobb része elhullott, bár folyvást megtartá álláspontját, még is végre kénytelen volt hátrálni a' nagyobb erő előtt. Csak most kezdé az ezred a' megtámadást elővigyázattal ugyan, de rendíthetlen bátorsággal; Wernkli az ágyújiból kilőtt kartácsokkal egész török sorokat terített-le vagy szórt széjjel. A' vivók dühe és harcza mindig nevededett. Már is sokan elhullottak közülünk, de azért a' philhellenek minden újabb megtámadást tüzeléssel 's bajonettel vertek vissza. Végre a' Török bal szárnya ingadozni kezdett, az ezred vitézség csudáját bizonyítá-be; a' bennünk lángoló győzedelmi remény vágyunkkal egyesült elesett atyánkfiai megboszlulására. Valóban már mint győztesek állánk helyünkön; az eddigi védelem megtámadássá változék, 's a' philhellenek a' Törököknek hátráló bal szárnyára készültek bajonettjokkal rontani. Ekkor a' szoros uton 1000 lovas ellenség jelent-meg, 's G o g o a' megfutásra ad jelet. Hijában üt Marko Bozzaris, hijában lőnek emberei a' megfutamlott Görögökre, hogy őket meg állithatnák; G o g o egy dombra vezeti őket, 's ön földijeire tüzeltet. Marko már most egyedül magára vállalá ugyan a' szoros ut védelmét; de későn volt; a' török lovaság már előre nyomult, 's a' maroknyi ellentálló Szuliotákat rakásra hányá. Ez után kirohant a' mély utból, 's nem is sejtett sebességgel a' philhelleneket elzárta az ezredtől, ágyúktól, 's egész görög seregtől. Mi azonnal egyesült erővel fordulunk az új ellenség megtámadására. Tarella, kinek ezredét tisztjeinek nagy veszteségével nyomá vissza az ellenség, most veszi észre, hogy mi el valánk tőlek szakasztva, 's mindjárt elhatározza, hogy keresztül ront hozzánk, 's helyre állítja a' közösödést. Bajonettel rohan a' Törökre, de azon pillanatban, midőn vissza verve legényeit újabb megtámadásra ösztönzi, egy golyó furja keresztül hős melljét. Ó elesik, 's a' vezértelen ezred visszavonul. Ekkor Normann gróf jelent-meg, ki e' napon hadi isten gyanánt szállonga a' csatapiaczon, 's minde-nütt volt, hol legmakacsabban viaskodtak. Most is ama hátráló ezred elejébe állván kardját villogtatva e' szókkal vezeti őket még egyszer a' Törökre: „Utánam, vitéz katonák, utánam! Mentsük ki a' philhelleneket! Győzedelem; vagy halál!“ Az ezred kettős buzgósággal kezdí a' megtámadást; az előcsapatot szétveri; ekkor Normann melljét is golyó éri, 's eszméletlenül vitetik hátra. — Az

ellenség használja azon zavart, mellyben az ezred forgott második vezérének, az ütközet lelkének, reménylettlen eleste végett; ujjal előnyomul, 's ezt futásra készfeti.

E' közben a' philhellenek rést nyitottak magoknak a' falu felé, hol erős álláspontot akartak szerezni. Ide érvén azt már a' Töröktől elfoglalva találák. Rémitő harc következik; minden ház vár helyett használtatik; az utszák holt testekkel fedetnek; végre a' Törököknek hátrálniok kell, mivel Wern dli szüntelen ágyúzott oldalokba 's hátokba. *(Végzet következik.)*

TERMÉSZET-TUDOMÁNY 'S TÖRTÉNET.

Amerikai medve-vadászat. (Levéltöredék.) Nem ré-
giben valamelly egészen fehér anyamedvét lőttem. Négy kölykei voltak; egyike ezeknek tiszta fehér, veres szemű és veres körmű, egyik veres, a' másik kettő fekete volt. Nagyságára nézve egészen hasonló volt egyéb közönséges medvékhez, csak hogy semmi feketeség nem vala egész testén, kivévn szája bőre. Szőre felette finom; de nem becsültetik annyira a' kereskedőtől mint a' barna. Az anya felette szelid volt, 's minden nehézség nélkül lőttem agyon; két kölyket a' barlangban lőttem meg, kettő valamelly odúba menekedett. — Midőn néhány nappal később ismét vadászaton volnék, egy csapásra jávorszarvast, 's három fi-medvét hajtékel. Én a' medvékre lőttem, 's kettő közülök leesett; de azon gondolattal levén, hogy csak megsebesítém őket, tüstént egy előttem nem messze álló fatörzsökre siettem. Azonban alig vagyok ott, midőn a' medvék anyját látom felém közeledni. Ez egyenesen a' fi-medvékhez ment, felállt hátulsó lábaira, 's egyet közülök felemelt karjaira éppen ugy, mint az asszony szokta a' maga gyermeket; megnézé egy pillanatig, megszaglá a' sebet, de észrevevén, hogy már nem él, elveté, 's fogcsikorgatva reám zudul olly egyenesen, hogy feje az enyimmal egy irányban állana. Mind ez olly rögtön történt, hogy alig vala időm fegyveremet megtölteni, 's midőn vállamra kapám, már csaknem előttem állott. Azonban szerencsésen lelőttem; de nagyon érezve ama tanácsnak szükséges voltát, mellyet a' Hinduktól kaptam, t. i. hogy a' fegyvert kilövés után legott ismét megtöltssem, azonnal teljesítém azt.

Haj és körmek a' holtakon. Sokszor megtörténik, hogy a' test elenyészésének ellenére is a' hajak és körmek még mindig tovább nőnek. A' journal des Savans bizonyos asszony személyről emlékezik, mellyen temetése után negyven három évvel azt találták, hogy haja a' koporsó hasadékaiban keresztül bujt, azonban, mihelyt hozzá nyultak, legott szétmállott. A' közép században az illy emberek boszorkányoknak tartattak.

Kővé keményítő víz. Éjszakamerika rengetegeiben valamelly tavat fedeztek fel, mellynek vize olly tulajdonsággal bir, hogy benne a' fa kővé válik. Építőmesterek már is tettek próbákat illy formán több kifaragott építő fát kővé tenni, 's ugy használni az építéshez.

K Ü L Ö N F É L E.

Éjszakamerikai vad emberek. Éjszakamerikában a' vadak között a' gyermekekkel bár milly kegyetlen bánásmód is büntetlen marad. Legzsengébb koruktól kezdve már arra szoktatják őket, hogy a' foglyok vérért igyák. „En azt akarom — monda minap egy illy anya valamelly missionariusshoz — hogy gyermekeim katonaság legyenek, 's azért ellenségeik vérével kell őket táplálnom.“ — Mihelyt a' gyermekek ifúi korba lépnek, a' foglyok kinzásában gyakoroltatnak, és így ennek nagyítását és hosszabbítását tanulják. Ha valamelly vitéz ember hadi vállalatot vett magára, akkor faluról falura megy, hogy a' fiatal-ságot magához valamelly innepi szertartásra meghívja. Ezek azután kunyhójába összesereglenek, 's így dalolnak: „A' harczba megyek, atyám halálát megboszúlom, ölni, pusztítani, égetni akarok, foglyokat haza hozni és embereket enni.“ — A' had-izenés némelly néptörzsnél illy rövid de hatalmas: „Szálljunk-ki, 's együk-meg e' népet!“

Az egyiptusi al-király haremja. Valamelly éjszakamerikai asszony-ság Kairóba utazván azon ritka kegyelemben részesült, hogy a' szultannét Mehemed Ali haremjában meglátogathatta. Ő e' látogatását következőképp írja-le. „Mi az egyetlen keresztények voltunk, kik valaha a' pascha haremjába bebocsáttattunk. A' kapuban egy sereg eunuchok fogadtak, 's egészen a' kert ajtajáig kísértek, hol három leányzót találánk, kik különféle hangszereken játszanak; két más leányzó énekelt, kettő pedig tánczolt. Mindannyi pompásan volt öltözve arannyal himzett veres és kék posztóból készült ruhákba; a' bő pantallonok egészen bokáig csüggtek alá, 's alólok egy pár gazdag himzettű papucs tekinte elő. Valamelly feszesen a' testhez tapadó ujjatlan dolmánykából a' mell körül finom ing csillámlott keresztül, 's ennek duzzadt ujjai egészen a' könyökig nyultak. Fejdiszökben gyémántok ragyogának. Ezen diszes alakok egészen a' palotáig voltak vezetőink, hol a' szultanné becsületedámájával 's mintegy 100 szolgáléányaival fogadtatásunkra jött. A' pompaterem, mellybe vezetteténk felette tágas és nagy volt fehér márvány falakkal; közepén mintegy 15 láb körületű káva, mellybe legtisztább víz folyt egy szökő kutból. A' terem egyik részén gazdag divánok húzódtak, 's előttük szép perzsa szőnyeg feküdt. Midőn helyet foglaltunk, kávéval és pipával szolgáltak. A' szultanné mintegy 35 éves lehetett, szép alakú, de fővonása komolyság. Ruhája chalyból állott török szabás szerint elkészítve; de nyaka körül szűkebb. Fején egészen gyémánttal megrakott főkötőt viselt; e' körül valamelly himzett ruha volt tekergetve; bal füle mellett egy egész bokréta ragyogott gyémántokból. Füleiben függők gyanánt csep formájú gyémántok lógtak, olly nagyok, mint a' kis uj csúcsa; kis uján is szép gyémánt tündöklött. Körülöttünk a' szaz szolgáléány állott diszes ingvállas öltözetekben; még a' legcsekélyebb is egyegy gyémántot viselt fején. A' pipaszárazak és kávé edények alja hasonlókép drágakövekkel valának kirakva. Illy fényt még soha egész életemben nem láttam. Valamelly Örményné, ki francziául tudott, tolmácsunkul szolgált. Kesztyűink, csatjaink, 's általában egész öltözetünk nagy csudálkozást gerjeszte az asszonyok között. Az egész épületben mindenhova elvezettek. Tizenkettő fel órákor lekisért a' szultanné az ebédlő szobába

Beléptünkkor több leányzó jötték előnkbe ezüst kannákkal, 's vizet öntének kezeinkre; mások ezüst tálatartókat tartának kezük alá a' viz fel-fogására; ismét mások kendőket nyújtának oda törölni. A' gazdag szőnyegen valamely négyszegű asztalka állott aranyhimzetű szőnyeggel beterítve, rajta három láb körületű csemegetal kristályból. A' pascha én és anyám közé ült; kívülünk több udvari dáma is vett részt az ebédben, közöttük egy igen szép asszonyka is, ki előbb a' pascha rabnéja, most pedig egyik serege ezredesénél férjnél volt. Az edények franczia porcellánból valának; voltak az asztalon igen szépezüst kések és villák is, de melyekkel a' pascha nem tudott banni. Midőn leültünk, mindegyikünknek asztalkendő terítettett ölébe, egy másik aranyhimvarrásos pedig bal vállára, és egy harmadik igen finom szájtörésre adatott. Némely rabnék legyezőkkel friss levegőt támasztának körülöttünk; mások legkülönbélebb étkeket raktak előnkbe; mások ismét ezüst kannákat tartának 's a' t. Az ebéd csaknem unalmas volt, mert mintegy 39—40 tálat étel hordatott-fel, 's mindegyikből legalább valamit kellett megkóstolnunk. 'S milly furcsa ebéd volt ez! Az öt első ételfogás ürühúsból és risból állott; azután valamely édeses követekezett, majd halak és becsinált diók, 's így végig egész a' 39-ikig, mely főtt risból és s a v ó b ó l állott. A' kristálytál most elvétellett, 's helyette egy másikat tettek-fel dinnyékkel, baracczkkal, szőlőkkel 's a' t. Midőn az asztaltól felkelénk, letérleplének az ezüst kannás leányok előnkbe, 's kezeink mint előbb, megmosattak. Végzetül kávé és pipa adaték. Mig mi dohányoztunk, a' szultanné visszavonult imádkozni, mit napjában ötszer szokott tenni. Ki most a' következő jelenetet látta volna, azt hiheti vala, hogy valamely nagy gyermekek társaságába jutottunk; mert annyira rángattak, 's vontak ide 's tova; kiki velünk akart beszélni, nekünk kedveskedni; kiki övéjének mondott, 's nem akará engedni, hogy mással beszéljünk. Négy órákor eltávoztunk. A' kertben ismét előnkbe jöttek ama esinos hangaszuék; fejünk fölébe a' rabnék legyezőket és pávatollakat tartának. A' kert-ajtónál búcsút vevénk nyájas vendéglőnénktől, 's az eunuchok vezérlete mellett kocsinkig jutánk."

Democritusi porok. 1) A' tavaszi munka alkalmával egy paraszt hajnalban dologra akarván indulni, istállójába megy, hogy lovát szerzamozza, de ezt dögölve találja. „No így könnyű lónak lenni — felkiálta a' paraszt — egész télen csak eszik és hever, 's tavaszkor, ha a' dolog ideje jön, megdöglik."

2) „Azt álmodtam az éjjel, hogy a' nagyságos ur egy forintost, a' ngos asszony pedig egy huszast ad ma nekem" — így szólítja meg egy kóborló 's már többszer alkalmatlankodott cigány asszony a' földes uraságot. — „Az álmok többnyire ellenkezőleg szoktak megtörténni" — mondá az éppen nem legjobb kedvű földes ur. — „Jó — viszonozá a' cigányné — így hát ngos ur ad egy huszast — a' forintost pedig ngos asszony adja meg."

Mérey Móricz.

Helyes felelet. Egy pap kérdezé a' 9 éves Chateaufort-et: „mond meg fiam, hol az Isten, 's én neked egy almát adok." — „Mondja meg nekem tiszt. ur, hol nincs az Isten, 's én két almát adok érte" — felelt a' gyermek.

S. Karolina.

K é r d ő r e j t v é n y.

1) Mi esik a' Magyaroknak jó ízűen, a' mit nem eszik, nem iszik, se nem nyel, még is érzi szájában?

2) Mért hunyja-be szemét a' kakas, mikor kukorékol?

3) Mi híjjával van egy jól csinált csizma?

4) Melyik süveget csinálják nádból?

Előbbi rejtvény: Szigorú.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.